

Då tankarna glida tillbaka

Alf Carlsson

Miguel Robaina 2021

Sång

1. Då tank - ar - na gli - da till - ba - ka till barn - dom - ens lyck - li - ga år. — Så of - ta, så of - ta sig
2. Jag min - nes de brin - nan - de bö - ner min mo - der om kväl - lar - na bad. — Hon ta - la så of - ta om
3. Min väg gen - om liv - et har stun - dom för mig var - it sten - ig och svår. — Och synd - en i hjärt - at har
4. När jord - is - ka vän - ner för - svun - nit och jag läm - nats en - sam här kvar, — så fin - nes en vän ut - i
5. När ef - ter min jord - i - ska vand - ring jag står hos min Je - sus en gång. — Där, mitt i den vit - kläd - da

Piano

S.

6

smy - ger på kind - en en gläns - an - de tår — då al - la min - nen om - kring mig i - la från
Je - sus och en här - lig gyl - le - ne stad. — Med barn - a - ö - gon jag såg den stad - en och
skap - at mång tus - en - de svid - an - de sår. — Vem kun - de dröm - ma i barn - a - år - en att
värl - den som än - nu ej svik - it mig har. — Nej, Han har följt mig sen barn - a - å - ren, fast
ska - ra jag sjung - a får Hans jub - el - sång. — Och seg - er - krans - en som då mig räck - es jag

pno.

S.

11

barn - doms - tid - en och far och mor. Men, år - en flyk - tat och tid - en svun - nit och jag har sli - tit mi - na barn - a - skor.
pärl - e - port - en så vid och stor. Men, år - en flyk - tat och tid - en svun - nit, nu är hon där min gam - la kä - ra mor.
värld - en bjöd blott på kamp och strid. Nu år - en flyk - tat och tid - en svun - nit och jag vill van - dra på den smal - a stig.
Han har oft - ast för - glömts av mig när år - en flyk - tat och tid - en svun - nit och jag har stap - plat på min van - drings - stig.
ta - ga får ur min Je - su hand när år - en flyk - tat och tid - en svun - nit och jag är hem - ma ut - i löft - ets land.

pno.

8va